

SANT'EGIDIO

MANIFEST DELS JOVES PER LA PAU

Ni viyni, net voyne! Ucraïnès i rus, dues llengües, dues frases, un sol significat: “Sí a la pau. No a la guerra!”. Aquesta és la frase que avui volem repetir tots junts: “No a la guerra! No War! War never again. Sí a la pau!”.

Quantes vegades també nosaltres veiem només el que ens divideix i no busquem el que ens uneix! Quantes vegades també nosaltres quedem atrapats per un odi que no deixa de cremar o per la indiferència davant del que els passa als nostres veïns!

Fa uns dies vam celebrar el Dia del Record en commemoració de les víctimes de l'Holocaust, que es va instituir per recordar els terribles fets d'ara ja fa uns anys. Ho estudiem als llibres escolars, ho sentim en el testimoni dels supervivents, ho revivim en les històries dels nostres avis; [una mica de pausa] no volem repetir-ho.

Som la generació que no ha conegut les morts de la Segona Guerra Mundial, famílies dividides i mai reunides, els camps d'empresonament i concentració. Hem viscut en pau des que vam néixer; hem rebut un regal, pau, i no volem renunciar-hi! La guerra per a nosaltres ha de seguir sent una cosa del passat, perquè és una cosa antiquada, no la necessitem!

Avui, però, l'espectre de la guerra torna a espantar Europa. Els joves hi volem dir la nostra. Us demanem que ens escolteu!

- **Ja n'hi ha prou de paraules bèl·liques a la política.**
- **Ja n'hi ha prou de vells esquemes geopolítics que només serveixen per dividir els pobles i crear enemics on no n'hi ha.**
- **Si us plau, deixeu de militaritzar els cors, les ments i els mitjans de comunicació.**
- **Ja n'hi ha prou de discursos d'odi que circulen sense aturador per les nostres xarxes socials.**

Viure en pau ÉS POSSIBLE, perquè nosaltres, les noves generacions, la generació Z o els mil·lennials, com se'ns anomena, ho demostrem amb les nostres vides: hem après a sentir-nos com a casa allà on anem, ens sentim units per amistats virtuals, compartim el llenguatge simple de les xarxes socials, ens alegra poder comunicar-nos fàcilment, i confiem plenament en el demà.

De debò voleu que anem a la guerra després de la pandèmia?

No es pot jugar amb la guerra, perquè la guerra és com un virus: incontrolable per naturalesa. Amb la pandèmia, ens pensàvem que finalment ho havíem entès: tots estem a la mateixa barca! I ara tornem a dividir-nos i a enfrontar-nos?

Us ho implorem: No fem una bogeria! No podem esperar sortir indemnes d'una guerra: encara que ens sembli que està lluny, en realitat ens afecta a tots de prop.

Aquí, avui, volem dir: “NO a la guerra, NO a l'odi, SÍ a la pau!” **Fem una crida als governants, als que tenen el poder de decidir, units amb els molts Joves per la Pau d'Europa: desmilitaritzem les nostres terres, desmilitaritzem el cor, busquem allò que ens uneix i no allò que ens divideix. Només així podrem somiar amb un món realment sense murs, tocs de queda o filat espinós.**